

ANAST. K. N. STAMBOYAN
ΤΟΥ ΕΚ ΕΦΑΥΣΠΙΑΣ
ΟΡΑΚΙΑ

Ann. leior. Alex. leior. v. 3
O. d. Super. Palaeologos, v. 3
M. d. m. A. - Mon. Ins. v. 3
M. d. m. A. v. 3.

ΕΦΑΥΣΠΙΑΣ ΙΓΝΑΤΙΟΥ Δ' ΧΟΥΤΑΣΜΕΝΟΥ

πρὸ τοῦ 1446.

ap. u. d. 6. - Bombyc. inf., bina manu saec. XIV exaratus, fol. 336. Altera manus exscripsit tantum folia 189v-205v.

Olim Ignatii Chortasmeni, Macarii, Demetrii Leontarii; denique Christiani Ravii Berlinatis. Folia etiam numeris graecis signantur. Folio primo recto, praeter possessorum nomina, locus ex Theodoro praebet, qui incipit: Μυστικὸν τοῦτον οἰκόνιον ὀφείλει ναὶ ἀλόγως ἴσως εἶναι ὑμῶν ἔχειν τὰς ἀσπίδας διακρίνει.

Clauditur haec pagina disticho iambico:

ἔργον παρ' ἀνδρὶ ὡς βιβλὸν ἔχοντα
ὡς ὡς ποθεῖν δαύτα καὶ χύμα, φέρε.

Nicetae Naupacti Episcopi, in Matthaei Evangelium commentarius, ex vasis P.P. et imprimis ex Chrysostomo collectus; cum scholiis et capitulum numeris in margine. Τὰ νεώτερα (verba Matthaei) rubris distinguuntur litteris. Commentarius inc. Εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ δὲ (sic) δευτέρου τῶν ἀπὸ τοῦ ἁγίου Μαρθαρίου.

Commentario praenuntiantur (f. 1v.):

- I. Index capitulum Matthaei, initio mutilus.
- II. Eusebii Pamphili tractatus: Πρὸς ἐπεξηγήσας τὰ λέοντα καὶ γένη καὶ τινος ἀντίτυπα γέγονασι. Inc. τὸ κατὰ Ματθαῖον ἔχοντα ἐν τῇ ἀνατολῇ ὑπὸ Μαρθαίων.
- III. Epigramma tetrastichon in commentarium Nicetae. Inc. Πολλὰ πόνον ἔργον ὑπερβύνατο οὐδὲν περὶ τοῦ οὐδὲν λόγον ἐνθάδε.

Infra, possessoris subscriptio (monacod.):
ὁ ταπεινὸς κτεροποιεῖς Στυλίου Ἰγνατίου

IV. (f. 2) verba sequentia, quibus commentarius noster Theophylacto Bulgariae Episcopo abjudicatur: τὰς τοῦ ἁγίου βιβλίου καὶ διωκτῶν. + ἐφ' ἡμῶν θαυμαστικῶς καὶ ἀποστόλα καὶ κριτικῶς ἢ κατὰ τὴν τοῦ Μαρθαρίου (scil. episcopi Theophylacti), ὅτε δὲ τὸ βιβλίον αὐτὸ ἐκ δαύτου. E regione,

E. Stevenson, Sz.
Codicis
Manuscripti
Graeci
Reginae
Svecorum
Bibliothecae
Vaticanae
Romae 1888
v. 4-6.

in margine, scholiolum, in quo Theophylacto, utri debet, adscribuntur
commentarii in Psalmos, in Epistolas Pauli, in Catholicas inque
Acta Apostolorum; exitim verba: $\eta\ \delta\ \eta\alpha\iota\ \tau\omega\alpha\ \epsilon\lambda\epsilon\alpha\ \sigma\iota\ \chi\alpha\iota\omega\mu\epsilon\iota\ \tau\alpha\iota\tau\alpha$
 $\chi\alpha\epsilon\ \eta\alpha\iota\ \mu\epsilon\tau\alpha\ \tau\alpha\theta\epsilon\omega\ \epsilon\iota\varsigma\ \chi\alpha\iota\tau\alpha\ \epsilon\iota\delta\epsilon$.
(Eiusdem Nicetae) Commentarii in Evangelia Marci, Lucae, Ioannis,
et in Acta Apostolorum, cum Scholiis, capitumque numeris in
margine.

I. Marc. inc. $\tau\omicron\ \eta\alpha\iota\ \mu\alpha\gamma\iota\sigma\tau\omicron\ \omega\alpha\pi\chi\epsilon\iota\sigma\iota\varsigma\ \mu\epsilon\tau\alpha\ \delta\iota\omega\alpha\ \epsilon\iota\varsigma\ \epsilon\iota\sigma\alpha\gamma\omicron\gamma\epsilon\iota\ \chi\epsilon\iota\delta\epsilon$
aradigunt f. 75r.

II. Luc. inc. $\lambda\omicron\upsilon\kappa\alpha\tau\ \delta\ \theta\epsilon\omega\varsigma\ \text{Anthoxit} \mu\epsilon\tau\alpha\ \epsilon\iota\varsigma\ \tau\omega\alpha\ \delta\epsilon\ \text{f. 94.}$
Folio 134, quo clauditur commentarius, in una pagina leguntur quatuor
disticha iambica, quae inc.

$\kappa\lambda\iota\tau\omicron\varsigma\ \epsilon\iota\sigma\epsilon\iota\varsigma\ \sigma\omicron\upsilon\ \eta\alpha\iota\ \delta\iota\lambda\alpha\tau\ \sigma\upsilon\lambda\lambda\epsilon\gamma\omicron\varsigma$.
Alia occurrunt infra, quorum, Bibliopægi culpa, vix vestigia supersunt.
III Ioann. inc. $\text{H} \text{ } \epsilon\omega\ \mu\epsilon\tau\alpha\ \epsilon\iota\varsigma\ \tau\omega\alpha\ \delta\epsilon\ \text{f. 134.}$ Integrum commentarium sequuntur folia 182r. - 184 sine
scriptura.

IV. Acta Apostolorum inc. $\text{O} \text{ } \epsilon\iota\varsigma\ \tau\omega\alpha\ \delta\epsilon\ \text{f. 185.}$
Laudantur in hoc commentario: Ammonius anepigraphus, Arsenius,
Athanasius, Chrysostomus, Cyrillus Alexandrinus, Didymus, Eu-
sebius Emesenus, Gregorius Nyssenus, Hesychius Presbyter,
Irenaeus, Nicolaus Presbyter, Severianus, Severus Antiochenus.
(Theophylacti Bulgariae Ep. in Pauli Epistolarum Commentario, cum
Scholiis alicubi in margine et lemmatis, praerit ar-
gumentis f. 208. Scholia prolixi scriptoris, quod in fronte commenta-
rii minio depictum legitur, personatissimum est, commenta-
rium auctorem habere non ipsum Theophylactum, sed Nicetam
Nanpacti Episcopum, Bulgariae vestigiis imprimis insistentem: $\epsilon\iota\varsigma\ \tau\omega\alpha$
pergit scholium, $\eta\alpha\iota\ \pi\epsilon\iota\sigma\iota\sigma\tau\omicron\varsigma\ \tau\omega\ \text{Navadula} \text{ } \tau\alpha\iota\tau\omega\ \text{(i.e. } \epsilon\iota\varsigma\ \tau\omega\alpha$
 $\text{ifuxnov) } \pi\epsilon\sigma\sigma\mu\epsilon\tau\alpha\ \tau\omega\alpha\ \delta\epsilon\ \text{f. 208.}$ $\text{Navadula} \text{ } \tau\alpha\iota\tau\omega\ \text{(i.e. } \epsilon\iota\varsigma\ \tau\omega\alpha$
 $\text{ifuxnov) } \pi\epsilon\sigma\sigma\mu\epsilon\tau\alpha\ \tau\omega\alpha\ \delta\epsilon\ \text{f. 208.}$

Commentario argumenta in singular Epistolas constanter praefi-
guntur.

Primum argumentum in Epistolam ad Romanos inc. $\text{H} \text{ } \epsilon\omega\ \mu\epsilon\tau\alpha\ \epsilon\iota\varsigma\ \tau\omega\alpha$
 f. 208.

Ad Corinthios A. f. 226; B. f. 244r. - Ad Galatas f. 259r. - Ad Ephesios
f. 267. - Ad Philippenses f. 277. - Ad Colossenses f. 283. - Ad

3

Thessalonicenses A¹. f. 290. B. f. 294 - Ad Timotheum A¹. f. 297²⁴v.; B¹. f. 305 - Ad Titum f. 310 - Ad Philemonem f. 313 - Ad Hebraeos f. 314.
In summa pagina folii 208 leguntur iambi XII, qui inc.

Ἄνε διὰ τοῦ παλίου θεωροῦν.
In imo fol. 228v. possessoris nomen Ὁ Δεοτλάης;
Et f. 244. in ima pagina. Δι' ἡμῶν ὁ Δεοτλάης.
(Scholium in verba Apocalypsis: Et ostendit mihi fluvium aquae vitae etc. XII. 1.2) Inc. Δι' τὴν ἰσχυρὰν τοῦ ποταμοῦ τὴν ὠφέλειαν
f. 336 v.
Clanditur demum codex fragmento Chrysostomi Homiliae in illud:
Cantate Domino canticum novum (Psalm. XXXII 3.) Inc. Εὐχαριστοῦμεν
τοῦ κυρίου καὶ πάντες.

Fol. 205v., quo desinit Niceae in Acta Apostolorum commentarius, subscribuntur sequentia manu rudissima, ab illa codicis librarii proorsu diversa:

Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει (ὑπάρχει), πρότερον (πρῶτον) μέντοι
ἀπό τ(ᾶ) τ(ου) (ἀγίου) ἀρχιερέως σου λ(η)βείας υἱοῦ ἰγνατίου
τοῦ χορτασμένου, αὐτὸς δὲ ἀρῶν (sic) αὐτὸ πρῶτον
αἱ αὐτοῦ (πρὸς τὸν αὐτὸν) ὑπουργοὶ χάριν ὡχῆς (χάριν ὡ-
χῆς) ὑπὸν μακάριον καὶ καθηγουμένον (sic) τῶν ἀγίων πα-
τρῶν τῶν οὐρανῶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει. οὗτος (sic) δὲ παρὰ
σαλῶ (sic) ἐν (sic) δι' ἡμῶν (i.e.) τὸ λείοντ(α)ρ(η). ἐγράφη δὲ (non
codex) καὶ παρ' ἐμοῦ οἱ υἱοὶ ὁ χυρὶ (οἱ υἱοὶ χειρὶ) δι' ἡμῶν
ἐν τῇ πόλει καὶ Νόη (indubitanter) ὅτι ἐστὶν ΣΧΛΝΔ (c. 1446). ὅταν
ἐφύγῃ ὁ δεσποτ(ης) υἱοῦ θεοῦ (?) καὶ ἀπὸ (ἀπὸ) αὐτ(ῶν) σου
βείας καὶ πάλιν (sic) ἐπανέλθῃ (sic) ὡς (ὡς).

Fol. 206 leguntur haec:

Ἰste liber est domini demetrii Leontarii et litere sūt demetrii
biscontis et Viterbi scripte autem in civitate nominata (sic) metreo.
tu autem domine nos conserva et ab omnibus viciis et volentes
(sic) nos extrae. Amen.

Repetitur infra bis nomen Ignatii Chortasmeni

E. Stevenson, Sz.:
Codex Manuscript
Palatini Graeci
Bibliothecae
Vaticanae.
Romae 1885
n. 44

ae. m. l. 90. Saec. XIII-XIV, duobus constant volumi-
nibus, vol. I. fol. 1-230; II f. 231-479.

Folio ultimo verso recto voluminis secundi, sequentia
leguntur:

αὐτὸν ἢ βιβλίου (sic) ἢ χειρῶν τοῦ μεγάλου τοῦ βρε-
χιέου, ἐπὶ αὐτῶν διακρίνεται τὸ πρῶτον ἰωάννην τὸ δεύτερον
ὅθεν ἐλέγοις διὰ βιβλίου χειροῦ.

Et eodem folio, a tergo, post aliam subscriptionem longisculam a Io. Chortasmeno scriptam et calamo deletam, quae anni nota clau-
ditur:

Ἐν ἔτει ΣΑ κ' αὐτῶν ἐν ἔτ. f., sequuntur haec, ὡς ἔνθα ἐν
βιβλίῳ τῷ μεγάλῳ γράφεται Θεόδωρος μελίσσενος
ἐπὶ ἰωάννην ἡγεμόνι χορταμένῳ ἐπὶ τῷ βασιλεῦσι
τῷ ἰωάννῳ βασιλεῦσι ἡγεμόνι τοῦ παλαιολόγου,
ἀρχιεπισκόπου τῆς αὐτοῦ ἐκκλησίας ὡς ἐν τῷ παλαιῷ
τῷ ἀρχιεπισκόπῳ καὶ οἰκονομῶντι πατριάρχῳ ἡγεμόνι.

Olim Ioannis Chortasmeni notatus, qui codicem, Imperante Manuele
Palaeologo, a Theodoro Meliosteno mercatur est; postea
Georgii Vergitji et Ioannis Bembi